

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2022. augusztus 28.

Tartalom:

15.Beszélgetés Gittával.

Van-e különbség az Új Ember és a nagybetűs EMBER között és mivel lehet igazolni?

Milyen mámorról tanít az angyal?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Kedves Testvérek! Ma 2022. augusztus 28. vasárnap napja van. Szeretettel köszöntök mindenkit, közösségi összejövetelt tartunk. Tessék, Detti.

Detti. Az interneten találtam Benedek Elek a nagy mesemondónk, meseírónk versét, melyben így vall önmagáról négy sorban:

Jézus tanítványa voltam,
gyermekekhez lehajoltam.
A szívemhez felemeltem,
szerepre így neveltem.

János: Nektek az elmúlt hét anyagával kapcsolatban van -e mondanivalótok, kérdéseitek, hozzá fűzni valótok?

Márti: Elhangzott az, hogy minden, ami létezik, az dallammal is leírható. Tehát a dallammal teremteni lehet. Ezt hogyan értelmezzük?

János: Mielőtt belemélyednél ebbe a dologba nyitott kapukat döngetsz. Ennek a kibontása ennek a gazdagsága még előttünk áll. Azt tervezem, mivel még én is csak barátkozom ezzel a területtel, hogy a következő Örömnünnepre hozom témaként. Addigra kitudom bontani a hozzávaló szövegrészeket, kellő időben eltudom küldeni és mindenki fel tud készülni. Már azt is tudom, hogy nem a könyvben való megjelenési formában, sorrendben fogom összeszedni, hanem az értelmezési sorrendjében, hogy lássuk miből mi következik. Az történt, hogy az Új megint kopogtat az ajtónkon, olyan Új, amit lehet hamar megértünk, de nem biztos, hogy könnyen el is tudjuk fogadni. Mindenesetre nekem egy nagyon izgalmas területnek tűnik, amit a következő Örömnünnepre fel tudok kínálni nektek. Mit szóltok hozzá?

Szuper!

János: Én ezt, mint megsejtés kínáltam fel az elmúlt alkalommal, egy új gondolatkörként kínáltam fel, ami nyilván bennem valami miatt megszületett.

Márti: Az angyal rengeteg helyen tanít a dalról.

János: Igen, nem is gondoltam volna és ehhez hozzátartozik az ütem is. Mondok nektek egy mondatot, ami megszületett bennem már. Ez a gyakorlatot fogalmazza meg. Olyan ütemben ver a szíved amilyen dallamot küldesz az életeddel az Isten felé. Bennem a jelenlegi dallal kapcsolatos találkozásom ezt

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

szülte. Nem tudom mennyire érthető vagy nem érthető. Inkább itt a kapcsolatot, tehát, hogy az ember életének, a szívének, az ütemnek a kapcsolatát azzal amit él, mint dalt fogalmaz meg, harmóniát fogalmaz meg. Aztán nemcsak harmóniát, hanem diszharmóniát is. Nem ragozom tovább, majd az Örömnüpepen folytatjuk. Az elmúlt héten a nagybetűs emberrel kezdtük a munkánkat, hogy körbejárjuk mi a nagybetűs ember, az ember, a kisember. Röviden ismételjük el hogyan jártuk körül ezt a témakört, mire jutottunk. Az Új Emberről mit fogalmaztunk meg, valójában tettünk-e valamilyen sorrendet az értelmezés vonatkozásában, hogyan tudtuk ezt egymással kapcsolatba hozni. Tessék Detti.

Detti: A lényegét tekintve azt mondtuk, hogy az Új Ember nem mondható még nagybetűs embernek. Az Új Ember az egy folyamatot jelez, a nagybetűs ember pedig egy állapotot, az egység létrejöttének az állapotát.

Kata: Megfogalmaztuk, hogy az Új Ember már akkor elindul amikor az egyén megtér és az Istennel szóba áll. Ahogyan alakítja a gondolkodását a látásmódját annak folyamatában a szívében kezd megszületni ez az Új Ember. Kibomlik abban a valóságban, amit a tanításból be tud fogadni.

Ildikó: A nagybetűs emberről megállapítottuk, hogy tulajdonképpen nem szerepel a menórában, sem a tanításban, de a jelentősége annál nagyobb, amikor az ember Istenhez tartozónak akarja magát felvállalni. Isten felé fordul és a fejlődése során kialakul majd a nagybetűs ember. Ennek azért van jelentősége, mert a nagybetűs ember tud majd tovább a fejlődés során szellemi módon gondolkodni, tenni. Számomra megdöbbentő ez, amit az angyal nyújt az étellel kapcsolatban. Annyira kidomborodik ebből a tanításból az emberi szellem lényege, hogy a többi tulajdonképpen smafu a földi életben.

János: Köszönjük.

Márti: Aki az evangéliumok alapján Jézus hiteles tanítását befogadja az a tanítvány. Ő már előszobája a nagybetűs embernek. Az Új Ember nem biztos, hogy nagybetűs ember, de minden nagybetűs ember, Új Ember.

Kata: Elhangzott még a kigyűjtött tanításokból, hogy a nagybetűs ember rendelkezik az Új Szemmel, Új Füllel és az Új Kézzelel. Tovább gondoltam, hogy amikor a nagybetűs ember és az Angyal egysége megszületik, majd az is tovább fejlődik, akkor valószínű, hogy csak egyszer szűrik a tanítást a Szeráf által.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: ...vagy nem. Ott vannak még a Kerubok, akiről nem sokat tudunk, és ki tudja, hogy hány réteg van ezeken a szinteken belül, amelyeket mi még feltételezni sem tudunk, mert nincs rálátásunk. Tehát nem valószínű, hogy csak a Szeráf szintje van.

Timi: Arról is beszéltünk, hogy a nagybetűs ember több mint az Új Ember. A következőt mondja az Angyal: oly nagy az ember, még én sem látom. Megállapodtunk abban, hogy az az egység állapota. Én azt látom, hogy ez már túlmutat az egyéni emberi léten és azt már elképzelni sem tudjuk, hogy az egység ténylegesen az ember, amikor úgy vagyunk összekapcsolódva egymással, hogy ez egy valódi egységet hoz létre. Tudjuk, hogy ez még nem most van, ez egy lehetőség. Az Új Ember létállapota pedig már megélhető lehetőség a számunkra.

János: A hozzászólásod egy kérdést generált bennem. Vajon mi megélünk-e olyan létállapotot, amikor egyek vagyunk az angyalunkkal?

Kata: Azt gondolom, hogy igen, de ez még ritkán van és csak pillanatokra.

János: Nem ez a kérdés, hogy ritkán és meddig, ez fikció. Tehát megélünk -e olyan létállapotot amikor egyek vagyunk, nem annak éljük meg, hanem valóban egyek vagyunk az angyalunkkal.

Timi: Nekem vannak ilyen pillanataim, ilyen megérezéseim.

Detti: Nekem nincs, más van. Élmény van.

János: Mire gondolsz az élmény kapcsán? Valamilyen rendkívüli állapotot, élményt?

Detti: Akár felismerésre jutok vagy megérint valami, azt még nem tulajdonítom annak, hogy akkor egy lennék az angyalommal.

Márti: Több eset volt, hogy a benső hangon keresztül szólt hozzám, segített nekem az angyalom. Ha nem lennék vele egységben nem tudna hozzám szólni.

Ivett: Nem tudok rá válaszolni mert mondtál az előbb egy olyat, hogy nem akkor, amikor megéled, hanem amikor tényleg Egy vagy Vele. Ezt nem értem, hogy ez mit jelent? Egy istenélményhez kötődően kizárt dolog, hogy abban az angyalom ne lenne benne. Ilyen már volt, sőt olyan is volt, hogy hozzám szólt és

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

ma már biztos vagyok benne, hogy az őrangyalom volt, de nem tudom mit jelent az, hogy ha nem megélés, hanem tényleges, akkor az mit jelent.

Kata: Azt gondolom ez a feladattal kapcsolatban tud megjelenni, hiszen egyik vagyunk a feladatban és én abban a feladatban éltem meg.

János: Azért is született meg bennem ez a kérdés, hogy vajon mennyiben hajlamos az ember, és közöttük mi is, elmisztifikálni ezeket az állapotokat. Érthető a kijelentésem? Tehát egy kicsit többet várni tőle, mint ami a valóságban megjelenik. Ildikó! Téged elfelejtettek megkérdezni.

Ildikó: Az ember korábban Jézussal gondolta azt, ami történt vele és nem jutott az eszembe, hogy az angyal van és az angyal az én társam. Már annyira belém rögződött az Istennel való kapcsolat az angyal nélkül, ez egy új dolog. Ennek a jelenléte nem mondom, hogy nem jutott eszembe, de még nincs annyira bennem ez az érzés.

János: Érzés függő-e az angyallal való kapcsolatunknak az egysége? Tehát az érzéseid-e a megfelelő visszajelzők ennek a meglétére?

Timi: Nem így gondolom.

Kata: Én sem így gondolom.

Ivett: Nem lehet természetesen kizárni mert az embernek minden élményhez az életében kapcsolódnak érzések. A Feri bácsinak az volt a vesszőparipája amikor valakitől azt kérdezte, volt-e már Isten élményed, az illető pedig azt mondta, hogy nem és erre a Feri bácsi megkérdezte tőle: soha nem volt még lelkiismeret-furdalásod? Ami nem egy pozitív érzés, tehát párhuzamba állítva ezzel a dolgot, én azt gondolom nincsen olyan dolog, amihez ne társulna érzés, de nem attól függ ennek a megélése.

János: Tehát úgy gondolod, hogy olyan kapcsolatod az Istennel nem lehet, ami nem tudatosult?

Ivett: Előbb vagy utóbb szerintem minden tudatosul.

Márti: Ha valaki Istenhez tartozónak éli meg magát és benne van az angyal tanításában, az biztos, hogy nem az érzésekre teszi a hangsúlyt, az elsődlegeséget. Amikor én az angyallal beszélgetek az egy bensőséges állapot.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Mennyire lehet közel az angyalotok hozzátok? Bocsánat, hozzánk.

Ildikó: Én azt mondom, hogy bizonyos helyzetekben abszolút közel volt hozzám.

János: Mi itt veled együtt heten Ildikó, mi már gondolkodunk az Angyal létében, munkájában, szerepében, feladatában, örömeiben, mindenében. Vajon mennyire van távol vagy közel hozzánk az őrangyalunk?

Ildikó: Nyilván közel van.

János: Nemrég még arról beszéltünk a G.15. tanításában, hogy: *Távol voltam tőled*. Nyilván azért és ezt meg is fogalmaztuk, mert még Gitta is elég messze volt attól a tudatállapottól, az angyalok vonatkozásában, amivel mi már úgymond rendelkezhetünk. Tessék Ivett.

Ivett: Én azt gondolom, hogy a lelki állapotom kérdése, hogy mennyire közel vagy távol vagyok tőle.

János: A te számodra mit jelent Ivett az, hogy tudatalatti, vagy jelent-e valamit?

Ivett: Egy megfoghatatlan valamit jelent, ami az emberben ösztönösen létezik. Nem tudnám megmondani, nem szoktam ezzel foglalkozni. Nincs velem kontaktusom.

János: Nem ösztönös.

Kata: Én a szellemi valóságához kötném ezt az állapotot. Nem feltétlen tudatos, van, hogy esetleg utólag, nem konkrétan a megélt pillanatban győződöm meg arról, hogy most valójában egységet éltem meg az angyalommal. Annyira egyek voltunk, olyan szoros volt a kapcsolat, hogy az a valóságot hordozta. Azt gondolom mindenképp a szolgálat, a feladat, a szeretet lelkülete, jelenléte szükséges hozzá.

János: Több alkalommal találkoztam olyan tanításokkal, amikor arról beszélt az angyal Gittának vagy Lilinek, vagy Józsefnek, hogy itt vagyok, közel vagyok hozzád. Az egységről tanít, ami egy bizonyos szellemi fejlettségi fokon, már az illető és az angyalának a későbbiekben megbonthatatlan eggyé válása. Itt a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Földön úgymond mi még külön vagyunk, látszólag. Miben lehetünk egyek az angyalokkal?

Kata: A feladatban.

Márti: Egy az utunk ezt mondja.

Ivett: Az, hogy az Isten szeretetében vagyunk.

János: Mondhatom azt, hogy a szellemünkben? Mi az, ami feltételezi, hogy a szellemünkben egyé legyünk az angyallal? Az erről való gondolkodásunk. A gondolkodásunk feltételezi azt, hogy bármikor egyé lehetünk az angyallal, csak rajtunk múlik. Az egyé válás, valóban megtörténik, valóban jelen van, valóban megszületik akkor is, ha nem tudatosul bennünk. Most arra gondolok, hogy számtalan sugalmazást kap az ember. Egyet mondok, eljőjtek-e a közösségbe vagy ne? Ne értsétek félre a példát, de ez jutott eszembe. Közben valami miatt úgy döntünk, hogy eljövünk vagy nem jövünk. Vajon feltételezhetjük-e, hogy az angyalok sugalmazását úgymond, mint egy rádióvevőt fogjuk és azt tesszük, ami az Ők sugalmazásuknak a tartalma.

Kata: Igen, az előbbi megállapításomnál is ki kellett volna hangsúlyoznom, hogy a valóság, az egység az angyal oldaláról mindig jelen van, mert Ő a lehetőségem teremtő ereje. Az ember oldaláról van az, hogy korlátot szab és nem mindig tudja venni vagy később veszi észre, később jut el hozzá. Ezt tudom mondani a mostani kérdésedre is, hogy igen az angyal részéről ez az egység mindig ott van, mint lehetőség, de hogy az ember ezt fogja-e vagy sem, mint egy vevőkészülék. Eljut-e szívéhez vagy sem, van-e elég hite, bátorsága, nyitottsága, hogy a sugalmazás tartalmát meglépje, hogy az angyalára hagyatkozzon, az egy másik kérdés.

János: Tudunk-e olyan pozitív döntést hozni, cselekedetet végrehajtani, gondolatot felfogni, hangsúlyozom, hogy olyan pozitív döntést, amely ne az angyal által jutna hozzánk?

Kata: Nem.

Ildikó: Valószínű, hogy nem.

Márti: Én nem így fogalmazom meg, hogy pozitív döntés, hanem úgy, hogy ha közelebb visz az Istenhez, akkor az biztos, hogy az angyalomon keresztül jön.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ezt szerettem volna megfogalmazni. Nekem a pozitív szó jutott az eszembe, de a tiéd pontosabb. Tehát van-e olyan, ami nem az angyalomon keresztül jut el hozzám?

Kata: Nincs.

János: Amikor ennek a kapcsolatnak a tartalmát megvalósítom, akkor az egység jelenik-e meg köztem és közte?

Kata: Feltétlenül.

Ildikó: Az jelenik meg.

János: Akkor is, ha nem gondolok erre az egységre?

Ildikó: Akkor is.

János: Azt szeretném valahogy kibontani itt, hogy ez az egység sokkal természetesebb, sokkal egyszerűbb módon valósul meg az életünkben, mint amit mi úgymond ennek tulajdonítottunk eddig. Ha többet akarok mondani, akkor ez az Istennel való kapcsolatom. Élő kapcsolat, ami jelentheti azt, hogy az élő szó, hogy Egy vagyok Vele, akkor az angyalommal hogyan lehetne. Mondjad Ivett.

Ivett: Azt akartam kérdezni, hogy amikor azt mondtad, hogy a gondolkodásunk az, ami összekapcsol az angyalokkal a szellemiségen keresztül, hogy lehet az, hogy a gondolkodásunk és az mégsem tudatos?

János: Honnan születik a gondolkodásod?

Ivett: Az eszemből.

János: Nem-nem, a szívedből, de nem mondtál rosszat mert a szellemed középpontja a szíved. Dehogy még pontosabban fogalmazzam meg a gondolkodásod forrása, a szíved. Ami a szívedből jön az nem mindig tudatosul, nem mindig vagy tudatában annak, hogy én most az Isten által teszem azt, amit teszek. Ezt úgy fogalmazza meg a Hang; teszem azt, amit jónak látok. Te fogalmaztad meg a múltkor ezt a Hang szerinti mondatot, hogy. *Szeress és tégy, amit akarsz.* Tehát ez maga már az egység megvalósulása. Korábban, amikor az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

egység kapcsán félre értelmeztük a tartalmakat, hogy a teljesség azt jelenti, hogy elérhetetlen a számunkra, miközben már az angyal tanítása is folyamatosan arra ösztönöz bennünket, hogy a teljességre törekedjünk. Nem lehetetlen csak valószínű, hogy mi félre értelmezzük ezeket a dolgokat, vagy ahogyan az elején mondtam, elmisztifikáljuk. Megint tudom, hogy nem a legjobb szó erre, de szükséges valami olyan szóval kifejeznünk, amivel egy kicsit közelebb élhetjük meg az egység értelmét, tartalmát, a valóságát, a jelenlétét az életünkben. Mindaddig, ugyanis amíg lehetőség marad itt a Földön, tehát nem tud létbe fordulni addig, nem tud megvalósulni a teljességében. Gyakorolni kell. Mondjad Kata.

Kata: Az angyal tanít arról, hogy minden gondolat, amit felém küldesz, bármilyen leheletvékony akkor is ellensúly arra a kötélre, amivel a föld húz magához. (15.b.L 87.o.) Valójában e mögött van az, hogy azzal, hogy Rá gondolunk vagy egy rövid fohász küldünk felé az Isten kegyelme valamit generál a szívünkben.

János: Köszönöm. Csodálatos, amit elmondtál. Mehetünk tovább? Márti?

Márti: Csak az valósul meg odaát, amit itt megvalósítunk?

János: Ha az angyallal való egység nem válik gyakorlattá az életünkben, akkor odaát nem tud megjelenni teljességében. Ennyit mondtam az előbb.

Ivett: Mire szeretné kiterjeszteni?

Márti: Mindenre, ami Isten és ember kapcsolatában megvalósítható.

János: Ha az angyallal kerülsz egységbe, akkor az Istennel is egységbe kerültél - e? Van-e ennél több?

Kata: Arra szerettem volna az előbb kitérni, hogy neked egy mélyebb benső békében jelenik meg, vagy egy felismerésben jelenik meg, vagy valami olyan élményben, amely egy új rálátást ad a számodra, amivel "felül írtál" magadban valamit. Ez az Isten kegyelme.

János: Azt mondja az angyal; *Távol voltam tőled*. Ez feltételezi-e azt is, hogy közel voltam hozzád? A kétség feltételezi-e az egységet, mert az ember többnyire a távolban és a kétségben gondolkodik. Nehezen hiszi el, hogy csak rajta múlik minden.

Kata: Igen, arról is tanít, hogy a kedvetlenség távolság jelző a kapcsolatuk viszonylatában, vagy amelyik sír, hogy a víz távol tart tőled.

János: Mondjad Timi, mert látom nagyon elgondolkodtál.

Timi: Ezt én leginkább úgy élem meg, hogy ez az anyagi lét maga, ami ezt a távolságot létrehozza. Ez az, ami tényleg nehéz, szó szerint nehéz áthidalni és visszakapcsolódni a szellemi valóságunkba. Nekem emiatt ez a szó, hogy távolság nem egy jó szó, mert ez olyan mintha az angyal egy másik lény lenne, pedig Ő nem egy másik lény. Ez az én részem, egy folyamatosság, nem egy idegen, akinek azt mondom, jaj! segíts már nekem! Egyszerűen vissza kell találgak, össze kell tudjak kapcsolódni Vele. Én ezt így élem meg. Számomra nagyon furcsa volt, amikor az angyal könyvben erre rátaláltam, mert nekem már előtte is voltak ilyen élményeim, hogy valahol én egy angyal vagyok, tehát én magam vagyok, nem egy másik valaki, akihez, mint egy idegenhez szólok, hanem valahol ez az én szellemi valóságom. Tehát, hogy csak egyszerűen nem találom amiatt, hogy a testem megzavar. Az anyagtesti lét, ami megzavar, ezért nem találom. Nem feltétlen találom meg hozzá könnyen az utat. Amióta az angyal könyvet tanuljuk, én kezdettől fogva úgy élem meg, hogy ez az én nyelvemen van, mert nekem ezt sokszor egyszerűbb megélni, mint az evangéliumot. Eleinte nem volt tudatos, nem volt így összerakva, de volt egy ilyen önazonosságom, hogy valahol én egy angyal vagyok. Akkor én még nem tudtam semmiről, hogy az angyal könyvben ez van.

Kata: Az angyal tanításában amikor az értékről, érzelemről és sorolja tovább, ami ér-rel kezdődik, arról tanít, mi az, ami az ember oldaláról távol tartja az angypallal való kapcsolatot. (23.b.L. 149.o.) Az előbb amikor azt fogalmaztam meg, hogy minden gondolat, amit hozzám küldesz, az eleve már egy generált állapot, ennek ellentétje amikor teljesen a magam világában, az anyagi világomban vagyok, ebben az értékben, értelemben, érzelemben. A Hang is tanít arról, ha az érzelem ül a bakon, könnyen eltéved az ember.

János: Pontosíthatom-e a megfogalmazásodat azzal, hogy az ember által értelmezett. Azért mondom ezt, mert ugye már látjuk azt, hogy az érzelem is az Isten oldaláról egészen más tartalmat ad, ami a végén még elképesztő módon felmagasztosul. Ugyanúgy az érzéki, az értelem, és a többi is, tehát az, amit az ember alakít ki itt a földön a fizikai lét kapcsán. Amit elmondottál azt nagyon nagy örömmel hallgattam főleg azért, mert pontosan arról beszéltél, hogy ami a legnehezebb az ember számára ez az anyagtesti létezés. Ezt kell másképp látni

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

és ha ezt másképp látjuk, akkor tovább tudunk lépni. Persze nem akárhogyan látni, hanem ahogy az angyal tanítja, hogy: *Látsd meg mindenben Őt.* (31.b.G.204.o.) Arra tanít, hogy mi valójában egyfajta látszat világban élünk, ami mögött ott van az a Valóság, ami bennünk van, csak arra vár, hogy felszínre kerüljön.

Timi: Igen, ez az a távolság, amit át "kell" tudnunk hidalni.

János: Amikor mi így beszélgettünk mindenről, vajon egységben vagyunk-e az angyalunkkal?

Igen.

János: Azt állítom, hogy nem magunktól mondjuk, nem a saját értelmünkből, a saját elménkből, tudatosságunkból, okosságunkból, hanem szívből és ha azt mondom, hogy szívből, akkor azt is mondom, hogy az angyal által mondjuk.

Kata: Fontos a készség az ember oldaláról. Amikor én azt mondom, hogy érzélem általában a félelemre gondolok, mert mint érzélem nagyon távol tudja tartani az embert az angyalától.

János: Igen, hányszor buzdítja az angyal a négy fiatalot arra, hogy legyetek egyek. Legyetek egyek, mert mi is egyek vagyunk. Mondjad Timi.

Timi: Most jut eszembe, hogy épp tegnap gondolkodtam ezen a félelem, fél - elem dolgon. Mi fél, mi fél? Én sokszor érzek félelmet. Erre azt kaptam az angyalomtól, hogy az anyag - fél. Igen az anyag – fél, a szellem a másik fele és ha egyé válnak, akkor már egész és nem fél.

Kata: Kétség vagy készség van bennünk, nagyon nem mindegy.

János: Azt fogalmaztam meg az első kérdésünkre amikor azt kérdeztem, hogy miről beszéltünk a múltkor a nagybetűs ember kapcsán, - amit gyönyörűen kibontottatok, - hogy az istentelenember, a kisbetűs ember. Ezt azért fogalmazzuk így, hogy meg tudjuk különböztetni. Valóságban ilyen nincsen, de a megkülönböztetés miatt tesszük ezt. Egyébként minden szó, minden mondat arról szól, hogy a dolgokat egymástól meg tudjuk különböztetni. Ezért van nevük a dolgoknak. Itt is egyfajta névvel látjuk el, névvel látja el az angyal tanítás is, vagy a szerkesztő is. Az istentelenember a kisbetűs ember. A megtért ember az Új Ember és ezzel nem záródik le az Új Ember folyamata. A nagybetűs

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

ember pedig a feladatát beteljesítő ember. Így fogalmaztam meg ezt a hármát, amiről beszélgettünk. Az Új Ember egy folyamat, a nagybetűs ember meg egy állapotot fogalmaz meg. Körül jártuk azt az állítást is, hogy csak a választott válhat tanítvánnyá. Van-e valakinek ezekkel kapcsolatban kérdése, gondolata? Nincs. Akkor folytassuk a G.15. beszélgetésének szövegét, ami az egység témáját vetette fel, hogy: *Amíg nem vagyunk egyek, nem tudunk emelni.* Detti, folytasd kérlek a következő sorral.

Minden mámor előíz a súlytalansághoz.
Azért keresi az ember, – de rossz úton. (15.b.G.83.o.)

János: Magától értetődően a mámor szavát hozta elé, amit úgy gondoltam, hogy körül járhatnánk. Mit szóltok hozzá? Nem ismeretlen tartalomról van szó. Hogyan érthető ez a mámor, hogyan értendő? Az első kérdésem az lenne a mámorral kapcsolatban, hogy a felolvasott első mondat hogyan kapcsolódik az előtte lévő tartalmakhoz, hogy:

A megváltás felemeli a súlyt és az nem lesz többé.
Amíg nem vagyunk *egyek* nem tudunk emelni.

János: Tehát hogyan kapcsolódik ez a két dolog? Miért folytatja úgy, hogy:

Minden mámor előíz a súlytalansághoz.

Márti: Ez az első lépés.

János: Tehát hogyan kapcsolódik a kettő egymáshoz? Az egységről volt szó és ezt folytatja a mámorral. Én azt írtam le magamnak és bennem az a gondolat született meg, hogy az egység állapota a mámor. A mámor az egy állapot, nem cél. Egy jelzője annak az állapotnak, amit az egységben él meg az ember. Milyen mámorról beszélünk mi? Megnéztem a wikiszótárban: Az öntudat enyhe megkönnyebbülése. Jelen esetben az öntudat, mint teher jelenik meg, tehát az, aki iszik és úgy akarja elérni a mámort, az nyilván valami elől, többnyire a realitás elől menekül. Ezzel a mámorral megkönnyebbül, könnyebbnek érzi magát. Nem érzi olyan súlyosnak a dolgait. Megnéztem a mámor szó megfelelőit, hogy hogyan használja az ember. A következőket mondja: öröm, élvezet, gyönyör, boldogság, kábulat, szédület, bódulat. Találtam egy olyan kapcsolatot is, amely az eufóriával hozza kapcsolatba. Talán az a mámor, amiről mi fogunk beszélni az közel áll az eufóriához, mint az alkohol által született mámor. Azt mondja az eufória kábulat, fokozott jókedv, mámor. Megnéztem,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

hogyan az Evangéliumokban előfordul-e? Egy helyen találtam a Lukács 21.34-ben, nem pozitív tartalommal. *Vigyázzatok pedig magatokra, nehogy elnehezítsétek szíveteket mámorban.* Fontosnak tartom megjegyezni, hogy Jézus nem beszél erről.

Kata: Itt az anyagi vonatkozású lét nehézségeinek az oldására használja a mámort, vagyis, hogy ettől a mámortól meneküljétek meg.

János: Így van. Megnéztem, hogy a Hang hogyan közelíti meg ezt a kérdést.

277.Levél: Kérdés az, hogy miért van annyi alkoholista? Azért, hogy tompuljon a felelősségük tudata.

Van más is, amit megnéztem még, a 898. levél, ami Pállal van kapcsolatban. Rengeteg helyen idézi a Hang, szinte csak ezt, amelyben egy nagyon szimpatikus összefüggés tartalmat kínál fel.

Újjászületés: A SZABADSÁG józan mámora.

Ezzel már valamiféleképpen közelebb kerültünk a mámornak ahhoz a tartalmához, amivel az angyal tanításában találkozunk. Az elmondottakhoz van - e valakinek hozzá tenni valója?

Kata: Az jutott eszembe, hogy a földi mámor vonatkozásában az ember menekül annak a szembesülésétől, amit és ahogyan tett, vagy épp nem tett. Valójában önmaga elől való menekülésben van.

János: Más?

Timi: Azon gondolkodtam miért előíz ez a mámor a súlytalansághoz, milyen előíz és miért keresi az ember rossz helyen? Úgy gondolom, hogy ez mindenkinek valahol egy benső vágya, ahogyan az anyag vágyik a fény után, valahol valamilyen módon ott van akkor is, ha ez nem tudatosul benne, ha nem tud róla, valahogyan vágyik ebbe az isteni állapotba kerülni. Keresi-keresi, de rossz helyen, a részegségben. De valahol, valamilyen módon ez öntudatlanság vagy a megkönnyebbülés, amit mondtál. Igaz, hogy ezek a szerek által, ez rossz út, tévút, de amikor a szellemben beteljesül, a valóságos oldala valósul meg, ezért lehet előíz mert ezek az emberek is azt keresik, csak rossz úton.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Amit itt elmondtál, ez teljes egészében a világ oldaláról jelenik meg és nekünk ettől el kell tudni határolni magunkat, mármint a mámor tekintetében.

János: Majd meglátjuk.

Márti: De ez egészen biztos így van.

Kata: A Hang számtalan helyen megfogalmazza, hogy az ember itt a földön a boldogságot keresi, boldogságra vágyik.

Igen.

Deti: Csak éppen bódulnak.

János: A kettő nem összekeverendő tartalmak. Ildikó szeretnél valamit mondani?

Ildikó: Akik ezt a szert használják azok hamis úton járva, a boldogság ürügyén akarnak kiszállni a földi élet felelősségei alól.

János: Hozzá szeretném tenni, hogy a kereszténység történetében biztos, hogy találkozunk nem egy olyan, ma már szentnek nevezett illetővel, főleg apácák vagy más egyházi személyek vonatkozásában, akik beleszerelmesedve az Istenbe, egyfajta mámorban élték meg a kapcsolatukat és erre helyezték a hangsúlyt. Ebből éltek, ebbe haltak bele gyakorlatilag. Nem tudom melyikőtök olvasta Hildegard történetét. Az ő esetében mondhatom azt, hogy közvetlen módon a mámor által élte meg az Istennel való kapcsolatát. Nem a tudata által, nem a gondolkodásátalakítás által, hanem egyfajta olyan beleszerelmesedés által, mert az is mámor az Istenbe, amely ezt eredményezte az illetőnél és ami ebben beteljesítette az ő életét. Tehát nem fikcióról beszélünk, hanem valóságról beszélünk.

Ildikó: Én már azt is mámornak látom, ha már felemlítetted ezt a könyvet, hogy valaki azt hiszi, hogy ezzel a tetteivel az Istennek szolgál. Magán hord egy vasból készült láncot, ami teljesen belevágódik a testébe, magyarul kínozza magát. Ez borzasztó elképzelés egy normális ember részéről. Az Isten normálisnak megteremti és ilyen elfajulás jön létre az istenszeretés kapcsán, az Istennel megélt mámorában.

János: Én ezt egy elfajulásnak nevezem Ildikó. Én nem látom azt, hogy valaki önmagát kínozza az istenszeretés mámorából, én ezt fanatizmusnak látom, egy olyan fanatizmusnak, amely egy torz istenképet szül benne. Tehát én ezt nem tudom összehozni semmiféle mámorral. Belemámorosodni abba, hogy önmagamnak fájdalmat okozok, nem is akár milyent, ez szadizmus, vagy mazochizmus. Ez egy betegség. Nézzük akkor az első megközelítést. Márta te olvasd fel kérlek.

MÁMOR.

Amíg nem vagyunk *egyek* nem tudunk emelni.

Minden mámor előíz a súlytalansághoz.

Azért keresi az ember, – de rossz úton. (15.b.G.83.o.)

János: Van egy nagyon érdekes mondat amelyik valamiféleképpen megkérdőjelezhetővé teszi a korábbi mondatot, hogy:

Minden mámor előíz a súlytalansághoz.

János: Akkor tulajdonképpen a részegség által, vagy a kábítószer által előidézett mámor is előíz a súlytalansághoz.

Márta: Ezért mondja, rossz úton keresi az ember.

János: De akkor is, ha rossz úton keresi az ember, ha ott van, akkor is előíz.

A rosszból születik a jó.

János: De akkor ezt hogyan értelmezzük?

Kata: A meg nem tért ember oldaláról lehet ezt így kijelenteni, hogy minden mámor előíz a súlytalansághoz.

János: Így van, maga a szöveg erre célozna.

Ivett: Szerintem, amit a Timi elmondott azt tükrözi ez a mondat is, hogy az Isten nélküli ember, ami a lelke mélyén, a szíve mélyén ezzel kapcsolatban megvan, ezt próbálja megkeresni, de torz módon tudja megvalósítani.

János: Nem megkeresni, hanem elhallgattatni.

Márti: Így van, menekül a lelkiismeret -furdalás elől.

Kata: Én nem mondanám kizárólag istentelen embernek, hiszen a művészeket azt gondolom, hogy ez a mámor elősegíti az alkotásban. Mindegy, hogy ez narkotikum vagy képzelet, ihlet, vagy érzelemtöbblet, ami mennyei könnyedséget ad, amely az alkotást a művészet irányába tudja vinni. Attól az még nem biztos, hogy istentagadó.

János: Rendkívül érdekes dolgot hoztál fel. Köszönöm.

Ildikó: Szerintem vagy rossz valami vagy jó, attól függ, hogy mire használja az ember. A mámor, amit az angyallal való egység tanulása által élek meg, vagy más mámort keresek, ami viszont nem odavezet.

Kata: Én arra akartam utalni, hogy az az alkotás vagy művészet, amit az ember csinál annak is a gyökere szellemi, ami az Istentől származik.

János: Maradjunk az alkoholistáknál, mint végletnél. Jó?

Kata: Jó.

János: Annak a mámorát ide vonatkoztathatjuk-e, ide vonatkozóan tekinthetjük-e? Azt állítom, hogy igen.

Kata: Hogyne, persze. Neki az az eszköz.

János: Azt mondja az angyal, hogy azért keresi az ember, – de rossz úton. Nem azt mondja, hogy az a mámor rossz vagy az a mámor jó, hanem amit mámort keres, azt rossz úton keresi, rossz az eszköze hozzá, rossz a hozzáállása a mámorhoz. A mámor ettől nem lesz se rossz, se jó.

Ivett: A mámoroknak talán pontosan ez volt a lényege, amit itt leírt, hogy előízi a súlytalansághoz. Ha valaki mámoros állapotban van akkor pontosan azt a súlyt nem éli meg ebben az állapotában, ami valójában átélhető.

János: Milyen súlytalanságot, milyen súlytalanságról lehet szó?

Ivett: Az, hogy nyomja az anyagvilágában a környezete, a körülményei. Például az alkoholistánál az alkohol.

János: Az angyal tanítása szerint az angyal világában, itt nem az ember tanít, az angyal tanít, az angyal szellemsége jelenik meg. Ha a súlytalanságot említi, akkor az angyal általi súlytalanságról beszélhetünk nem az ember által értelmezett súlytalanságról. Ez a súlytalanság miről szól? Mikor van ez? Mikor létesül a súlytalanság állapota? Mondjad Ildikó.

Ildikó: Abban az egységben, amikor fel tudja emelni az angyalával az anyagot a szellemben.

János: Nem akkor van a súlytalanság állapota amikor részeg vagyok és lebegek a tudat állapotomban, ha nem, az angyal által értelmezett súlytalanság. Hiszen korábban is a súlyról beszélt, az útról beszélt, tehát ebben a vonatkozásban szükségszerű, hogy megjelenjen a tartalma, oly módon, hogy a súlytalanság akkor van, amikor egyesül az anyag a szellemmel, mert akkor az anyag elveszti a súlyát. Tehát én úgy gondolom, hogy ez a súlytalanság már az az állapot amikor az anyagot egyesítette a szellemmel. Tehát azt mondja, hogy előíz ehhez az állapothoz a mámor. Azt állítottam és azt fogalmaztam meg, hogy az egység állapota, annak az egységnek az állapota amikor az anyag és a szellem Egy, annak az állapota a mámor. Ezért amit az ember képes megélni, és nem az a kérdés, hogy milyen úton, hanem az ember képes megélni mámort, mint létező valóságot, az egy előíz, egy kóstoló abból a mámorból, ami az egység állapotát jellemzi.

Kata: Értem. Tehát itt a harmadik sor második fele, - *de rossz úton*, nem a harmadik sor első felének, - *azért keresi az ember*-, nem ennek a következménye. Ez két külön megállapítás. Amikor egy zeneszerző meg tudja alkotni azt a csodálatos művet, amiben a valóság találkozik a valósággal az egy szellemi dolog, egyesíti az anyagot a szellemmel.

János: Azt a mámort, amely valamiképpen a szívében, mint valóság jelen van.

Ez minden emberben teremtettségénél fogva benne van.

János: Így van. Az ember ezt az állapotot keresi ki így - ki úgy. Miért keresi az alkoholban, miért keresi az alkotásban, miért keresi a zenében a kábítószerben, mert valamit hiányol. Ő még nem tudja, hogy az Istent hiányolja, de valamit hiányol. Azért hiányolja az Istent, mert nem képes, nem az, hogy nem akar, ha nem, nem képes még hinni Benne. Gondoljátok el, hogy hány és hány olyan teológiai mű született Jézusról, az Istenről, erről a dologról, tudományos

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

megközelítéssel, objektív megközelítéssel, amiben sok minden fellelhető, csak a mámor nem.

Kata: Okoskodás született.

János: Pontosan. Azt szokták erre mondani, hogy nincs benne a Szentlélek. Nem szólít meg. Hiányzik belőle valami, ami engem magával sodorna.

Kata: A szív.

János: A szív hiányzik.

Kata: Önjelölt és nem az Isten választotta, nem küldött, nem az Isten szólította fel.

János: Ezt a három sort befejezhetjük, vagy van-e mondanivalótok? Nincsem. Akkor Ivett, te folytatod.

MEG KELL RÉSZEGEDNETEK ISTENBEN!
EZ A BOR SZIMBÓLUMA.
EZ AZ Ő VÉRE.

János: Felszólítja ezt a négy fiatal. Csak őket szólítja fel?

Kata: Mindazokat, akik valamiféleképp szóba állnak az angyal tanítással.

János: Nagyon - nagyon egyértelművé teszi a mámor elérésének a célját. Az Istenben kell megrészegednetek. Mit jelent ez? Mondhatnám azt is, hogy bele kell mámorosodni az Istenbe.

Kata: Egyesíteni kell az anyagot a szellemmel.

János: Az feladat. Attól még nem lesz mámor. A következménye az egység, annak az állapota a mámor. Amikor arról beszélünk, hogy gyermekké kell válnunk, istengyermekké kell válnunk, azt milyen állapottal írtuk le. Arra gondolok, hogy el kell feledkezni önmagáról az énről. Így közelebb mentünk ehhez az állapothoz? Amikor elfeledkezel az életről, elfelejtkezem arról, hogy én vagyok. Elfeledkezem arról, hogy nekem mim van, vagy mim nincsen, vagy hol vagyok és hol nem vagyok, hanem csak fürdök az Istenben szinte gondolkodás, értelmi tevékenység nélkül.

Ivett: Nem mertem az előbb mondani mert a részegekről az jutott eszembe, hogy amikor a részeg az eszét veszti a bortól. Nyilván a lélek nem az eszét veszti, de valamilyen mértékben mégis azt a fajta tudatosságot elveszti, ami abban az állapotában, amit önmagáról képzelsz, egyébként meg van. És a részegnek mi az állapota? Az, hogy még többet, még többet akar.

János: Lehet, hogy elveszti, de nem nyeri meg az Istenben levés lelkületét.

Ivett: A hasonlat miatt mondom.

János: Miért ezt a hasonlatot használja az angyal, hogy meg kell részegednetek?

Ivett: Mert talán az anyagvilágban valami ilyesmi történik.

János: Közben azt is mondja, meg kell mámorosodnotok Istenben, tehát ez az istengyermekségnek az állapota. Ez a bor szimbóluma. Ez többé kevésbé érthető. Mondjuk az alkoholistának ez nem szimbólum.

Deti: Hanem a valóság.

János: Mit kezdünk ezzel a befejezéssel, hogy:

Ez az Ő vére.

Ildikó: Földi vonatkozásban és nyilvánvaló, hogy szellemi mámorról van szó.

Kata: Én azt gondolom, hogy úgy is mondhatnánk, hogy ez az örökélet.

János: A vér az élet hordozója mindig, így az Istennel köthető össze.

Márti: és a mámorral.

János: Igen a katolikus szentmise kapcsán a bort amikor vérré változtatják akkor sok mindent feltételeznek róla, csak azt nem, hogy a mámor miatt teszik, hanem azért, hogy hústestileg egyék és igyák Jézust valóságosan. Beszéljünk még erről? Egy biztos, hogy nem a szentmisen felkínált tartalommal jelenik ez meg. Ez biztos. Ha Jézus véréről beszélhetünk ebben a vonatkozásban, akkor ez egy szimbólum.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Jézussal ismerkedünk. Az Isten a mámort is jelenti, akkor tehát erről van szó.

János: Köszönöm azt, amit mondtál. Bennem ez most azt szülte meg, hogyha a vér az élet akkor ebben az életben a mámor van jelen.

Ivett: Az örökéletnek az állapota. Ha a vér egyenlő élet, akkor az örökélet állapota pedig a mámor.

János: Máris közelebb jutunk az értelmezéshez.

Kata: Én még az első mondaton gondolkodom, mert azt is tanítja az Angyal, hogy: a lélek úgy hordozza a szellemet, mint bor a mámort. Tehát akkor, hogy meg kell részegegednetek Istenben, ez valami olyasmit is hordoz, hogy a léleknek a szellem az, ami Örökéletet ad. Tehát ha a három mondatot összekapcsolom.

János: Egyetértek azzal a hozzátevéssel, hogy én azért ragaszkodnék a részegegednetek szó helyett a mámorosodnotok Istenben, ezt használnám. Más a mámor és más a részegség. A "részegednetek" az megmarad a világi megoldásnál. Nem úgy kezdi, hogy minden részegeskedés előíz a súlytalansághoz. Nem ezt mondja. Nem azt mondja, hogy a legnagyobb szentség a részegség. Nem ezt mondja. Tehát nem is tudom, hogy kerül ez ide? Valószínű a Hanna gondolkodásában vagy közvetítésében, vagy valami más.

Ivett: Akkor benne lenne az evangéliumokban, hogy boldogok a részegek.

Kata: Olyan gondolat is jött, hogy a lélek állapota a szellemi öröklét.

János: Ez is igaz.

Kata: Ha az esszenciáját fogalmazom meg.

János: Világos, egyetértek veled. A Timivel folytatjuk.

Erény, jóság, jószándék, - ez mind cserép.
Üres cserép – az Itál nélkül.
Olthatatlan szomjúsággal szomjazzátok a mámort,
mely egyedül a megváltó!

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Előttünk áll a szöveg, hogyan tudjuk értelmezni? Mi az Ital jelen esetben?

Kata: A tanítás.

János: Nem lehet más. Mit jelent az, hogy erény, jóság, jószándék, ez mind cserép, üres cserép az ital nélkül?

Ildikó: Jézus nélkül, Jézus ismerete nélkül mindezek nem minősülnek jónak.

Ivett: Talán az, amit a közösségi beszélgetésünk elején pont beszéltünk, hogy tudunk-e tenni bármit is anélkül, hogy az Őrangyalunk vagy az Isten ne lenne benne. Akkor van bennünk ez az ital, ha Vele tesszük, Átala tesszük és Benne tesszük. Ha viszont ez nem így van, akkor ez csak egy keret. Sokszor eszembe jut amikor a lélekről beszéltünk, azt mondtuk, hogy az egy keret és a Jóisten az, akivel megtöltekezünk. Amíg nincs benne addig az egy tartalom nélküli keret.

Kata: Ez így az ember oldaláról van megfogalmazva.

János: Igen. Az lenne a kérdésem, hogy mi az, ami mámort okoz az Istenben?

Ildikó: Az istenismeret.

János: És? Ezáltal létrejövő bensőséges és még bensőségesebb kapcsolat. Ezt a kettőt fogalmaznám meg.

Ivett: Az Ő megélése. Igen. Tehát ha azt mondom, hogy a mámornak a feltétele, az előidézője az istenismeret és az általa létrejövő kapcsolat vagy a kapcsolat által létrejövő istenismeret akkor ez lesz az ital mert ez hordozza a mámort.

Ildikó: Így van.

János: Azt mondja, hogy az

Erény, jóság, jószándék,

amit az ember gondol annak és ezt elég sokszor nehezen is fogtuk fel, hogy az hogyan lehet, hogy egy milliárdos, aki vagyonának a három negyed részét szociális tevékenységekre fordítja, fejt ki, adakozik, hogy az ettől nem válik istenszeretővé. Az a probléma, hogy nem azért adja mert Jézus jelen van az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

életében, nem egy magától értetődő tevékenység, hanem egy céltudatos tevékenység, hogy én jó ember vagyok.

Ivett: Jobbá válni csak az Istenben lehetséges.

János: Köszönöm. Mondjad.

Timi: Szerintem ez az egész jószág dolog, ez nem is kérdés, hiszen a kapcsolat a lényeg, amiről beszélünk. Ez a mámoros, csodálatos kapcsolat az Istennel, mert ami ebből fakad, ami eköré épül, vagy ha most azt mondom, hogy eköré épül egy kehely, amiben benne van jó sok jószág, kedvesség és minden, ami kell, akkor annak van értelme. Az egy csoda. Annak van értéke. Enélkül meg teljesen mindegy. Nincs az a milliárdos, aki bármennyit segít, - segíti a gyerekeket, hát jó dolog az, - de ettől az a milliárdos nem lesz Istenhez tartozó, nem kerül közelebb Istenhez, nem lesz boldogabb, csak a világ szemében lesz jó.

Kata: Máshol úgy megfogalmazza az angyal, hogy ez a felszín és nem a lényeg.

Márti: Isten nélkül keveritek az anyagot.

János: Timi most azt mondtad el nekem, amit a Hang mond, hogy: *Nem az a döntő, hogy mid van, ha nem, hogy mire használod.* Ez nem állja meg a helyét. Azzal, amit mondtál teljesen egyetértek, de felvetette bennem azt a kérdést, amit a Hang fogalmaz meg. A milliárdos számára is a pénz, eszköz és nem az a döntő, hogy mid van, hanem mire használod. Ez így nem igaz mert nem attól lesz jó, hogy mire használja. A Hang állítását kérdőjelezem meg most általad.

Ivett: Ha azért használná erre mert az Istenben hisz, az egy más dolog. Akkor a helyén van.

János: Ildikó mit szólsz hozzá?

Ildikó: Ismerős ez az összefüggés és valóban az a lényeg, hogy Istennel szóba jön-e az illetőnél ez a dolog.

János: Máris látjuk, hogy az erény, jószág, jószándék, miért cserép az ital nélkül. Ezt most már látjuk, anélkül az ital nélkül, ami az Istenben levés mámorát idézi elő. Így folytatja:

Olthatatlan szomjúsággal szomjazzátok a mámort.

János: Hogyan fogalmazza meg ezt az Evangélium, hogyan jelenik meg az Evangéliumban? Itt egy felszólításról van szó. Nekem az jutott eszembe, hogy: keressétek az Isten Királyságát vagy Országát. Ugyancsak egy felszólítás, még hozzá, ha Jézus teszi ezt a kijelentést nem azt mondja, este nyolctól reggel hatig vagy fordítva, vagy amikor azt mondja: Szeresd az Istent! Nem teszi hozzá, hogy amikor ráérsz. Tehát az angyal is állapotot fogalmaz meg, ugyanúgy, mint az Evangélium is. Nagyon érdekes, a Márti hozott a könyvtárból egy könyvet, amit én is olvasok. Ez egy amerikai sebész nő, tehát egy értelmes, kulturált nő, aki hívőként nevelkedett fel, aki biztonságos anyagi körülmények között, többé kevésbé valamiféle családi harmóniában. Meghal és átéli a halálközeli élményt és mondja a magáét, de egy dolog nem származott ebből az élményből. Rossz kedvvel olvasom, mert valamit hiányolok belőle. A lelket hiányolom belőle. Istennek odaadott, mindig visszatér hozzá, szól hozzá, de ez egy tanúságtevő könyv. Egy dolgot hiányolok: a keressétek tartalmát. Ő nem keresi az Istent. Nem akar többet megtudni Róla, nem éhes.

Kata: Az angyal megfogalmazza a könyv végén, hogy: *Meg ne szűnjétek hívni az Újat! (54.b.316.o.)*

János: Ez így van.

Az olthatatlan szomjúsággal szomjazzátok a mámort,
mely egyedül a megváltó!

János: A megváltó szó mit takar?

Kata: Megszabadít a régítől.

János: Egyrészt, de ennél több van benne. Mi vált meg?

Detti: A szellem az anyagtól.

János: Nem a „tól”.

Ildikó: Az anyag és szellem egyé válása. Ez a megváltás.

János: Újból ez a megváltás. Azt mondtuk, hogy a mámor gyakorlatilag az egység állapota, az anyag és a szellem egységének az állapota. Gyakorlatilag a megváltás állapota a mámor, így is mondhatnám. Az időnk lejárt.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin
Szerkesztette: Petróczi István